

2n Diumenge Temps Ordinari -21/06/20

Gènesi 21, 8-21

1 El Senyor es va recordar de Sara, tal com havia dit, i va complir el que havia promès.
2 Tot i que Abraham ja era vell, Sara quedà embarassada i li donà un fill en el temps que Déu li havia anunciat. 3 Abraham va donar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut de Sara. 4 El dia vuitè, Abraham va circumcidar el seu fill, tal com Déu li havia manat.
5 Abraham tenia cent anys quan li va néixer el seu fill Isaac. 6 Sara digué:
--Déu ha fet que jo rigués. Tothom qui ho sàpiga riurà amb mi.
7 I afegí:
--Qui havia de dir a Abraham que Sara alletaria fills! I tanmateix jo li he donat un fill a les seves velleses!
8 L'infant anava creixent. Quan va ser desmamat, Abraham ho celebrà amb un gran banquet.
9 Un dia, Sara veié que el fill que l'egípcia Agar havia donat a Abraham jugava amb el seu fill Isaac, 10 i va dir a Abraham:
--Treu de casa aquesta esclava i el seu fill. El fill d'aquesta esclava no ha de compartir l'herència amb el meu fill Isaac.
11 Aquestes paraules van disgustar molt Abraham, perquè Ismael també era fill seu.
12 Però Déu li va dir:
--No et sàpiga greu pel teu fill Ismael ni per la teva esclava. Fes cas del que et diu Sara, perquè la descendència que portarà el teu nom serà la d'Isaac. 13 Però del fill de l'esclava, com que és fill teu, també en farà un gran poble.
14 Abraham es va llevar de bon matí, donà pans i un bot d'aigua a Agar, li ho va posar tot a l'espatlla amb el nen i la va acomiadar. Ella se'n va anar errant pel desert de Beerxeba. 15 Quan s'acabà l'aigua del bot, va deixar el nen sota un arbust 16 i se n'anà un tros lluny, a la distància d'un tret d'arc, per no veure'l morir. Allà es va asseure plorant i sanglotant.
17 Déu va sentir la veu del nen, i l'àngel de Déu cridà Agar des del cel, dient:
--Què tens, Agar? No tinguis por, que Déu ha sentit com el nen cridava al lloc on és.
18 Aixeca't, pren l'infant a coll-i-be i agafa-li la mà: jo faré d'ell un gran poble.
19 Llavors Déu li va obrir els ulls i va veure un pou amb aigua. Ella hi anà a omplir el bot i va donar beure al noi.
20 Déu era amb el noi, que es va anar fent gran. Habitava al desert i era un bon tirador d'arc. 21 Va viure al desert de Paran, i la seva mare li va buscar una dona del país d'Egipte.

Romans 6, 1b-11

¿Hem de continuar en el pecat perquè abundi més la gràcia? 2 De cap manera! Els qui hem mort al pecat, com podríem viure encara en el pecat? 3 ¿O bé ignoreu que tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort? 4 Pel baptisme hem mort i hem estat sepultats amb ell, perquè, així com Crist, per l'acció poderosa del Pare, va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. 5 I si nosaltres hem estat units a ell per aquesta mort semblant a la seva, també ho estarem per la seva resurrecció. 6 Sapiguem-ho bé: allò que érem abans ha estat crucificat amb ell; és a dir, el nostre jo dominat pel pecat ha estat destruït perquè ja no siguem més esclaus del pecat. 7 Els qui hem mort, hem estat alliberats del pecat.

8 I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. 9 Sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap domini sobre ell.

10 Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu.

11 Igualment vosaltres, tingueu-vos per morts al pecat, però vius per a Déu en Jesucrist. per un home just; més ben dit, potser sí que algú estaria disposat a morir per un home bo. 8 Però Déu ha donat prova de l'amor que ens té, perquè Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors.

Mateu 10, 24-39

24 »El deixeble no és més que el seu mestre, ni el criat més que el seu amo. 25 El deixeble en té prou de ser com el seu mestre, i el criat, com el seu amo. Si al cap de casa l'han tractat de Beelzebul, molt més hi tractaran els altres de la casa.

26 »Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. 27 Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats. 28 I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern. 29 ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. 30 I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats. 31 Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

32 »A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel. 33 Però al qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare del cel.

34 »No us penseu que hagi vingut a portar la pau a la terra. No he vingut a portar la pau, sinó l'espasa. 35 He vingut a desunir el fill i el pare, la filla i la mare, la nora i la sogra.

36 Els enemics de cadascú seran la gent de casa seva.

Disposicions dels seguidors de Jesús

37 »Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi. Qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi. 38 Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi. 39 Qui haurà guanyat la seva vida, la perdrà, però qui l'haurà perduda per causa meva, la trobarà.